

JU-200 1 Forvaltningsrett

Oppgaver	Oppgavetype	Vurdering
1 JU-200, generell info	Dokument	Automatisk poengsum
2 JU-200, spørsmål 1	Skriveoppgave	Manuell poengsum
3 JU-200, spørsmål 2	Skriveoppgave	Manuell poengsum
4 JU-200, spørsmål 3	Skriveoppgave	Manuell poengsum
5 JU-200, spørsmål 4	Skriveoppgave	Manuell poengsum
6 JU-200, spørsmål 5	Skriveoppgave	Manuell poengsum

JU-200 1 Forvaltningsrett

Starttidspunkt: 02.06.2015 09:00
Sluttidspunkt: 02.06.2015 14:00

PDF opprettet
Opprettet av
Antall sider

20.10.2015 12:50
Sara Isabelle Moen
9

Seksjon 1

1

JU-200, generell info

E K S A M E N

Emnekode: JU-200

Emnenavn: Forvaltningsrett

Dato: 2. juni 2015

Varighet: 0900-1400

Tillatte hjelpemidler:

Norges lover og andre ukommenterte lovsamlinger og særtrykk av lover og forskrifter

Merknader:

Alle fem spørsmålene skal drøftes og besvares

2 OPPGAVE

JU-200, spørsmål 1

Spørsmål 1: Har fylkesmannen oppfylt sin veiledningsplikt i saken?

Skriv ditt svar her...

Denne oppgaven inneholder en PDF. Se neste side.

Ellen og Knut Hansen eier en fritidseiendom i Lillevik som bl.a. består av en hytte og en brygge. I sjøen utenfor brygga er det svært grunt slik at det er vanskelig å komme til med båt. De ønsket derfor å mudre utenfor brygga for å gjøre stedet lettere tilgjengelig fra sjøveien. Mudringen må evt. skje ved deres brygge, nær grensen til naboeiendommen i vest. Naboeiendommen i vest eies av Tore Olsen. Tore er samboer med Kari Storvik.

Det har i mange år vært konflikter mellom Ellen og Knut og eier av naboeiendommen i vest. Konflikten har dreid seg om Ellen og Knuts bruk av fritidseiendom og spesielt brygga.

Det er Fylkesmannen som behandler søknad om mudring. Reglene for mudring fra henholdsvis land og skip er regulert av ulike regelsett. Dette innebærer at mudring fra skip alltid krever tillatelse og dermed gebyr, mens det ved mudring fra land blir gjort en konkret vurdering av om søknad er nødvendig og om gebyr skal legges.

Ellen og Knut sendte 11. august 2014 «Søknad om mudring i regulert småbåthavn ...» til Fylkesmannen i Vest-Agder. Det ble vist til telefonsamtale med en saksbehandler hos fylkesmannen samme dag og redegjort for behovet for mudring. Avslutningsvis fremgikk: «Vi søker herved om Fylkesmannens tillatelse til å utføre påkrevet mudring.» Ellen og Knut mottok et brev fra fylkesmannen 20. august 2014 der de ble bedt om å angi hvor stor masse som skulle mudres, hvor den skulle deponeres og på hvilken måte mudringen skulle foregå – «fra land eller fartøy på sjøen».

Ellen og Knut besvarte fylkesmannens brev ved å angi omfanget av tiltaket, hvor massene skulle deponeres, samt at mudringen skulle foregå fra «dertil egnet spesialfartøy».

Ellen og Knut mottok deretter «informasjon om innkreving av gebyr» fra fylkesmannen. Av brevet fremgikk at behandling av søknader om tillatelse etter forurensningsloven var gebyrbelagt og at tiltaket var plassert under gebyrsats 3, jf. forurensningsforskriften 1. juni 2004 nr. 931 § 39-3, jf. § 39-5. Gebyret ble dermed kr 4 800.

Ellen og Knut klaget til fylkesmannen på «manglende underretning ... om gebyrplikt». De fremholdt at deres brev bare var ment for å «undersøke om det krevdes spesiell tillatelse for slik mudring», og at dersom de hadde fått opplyst at henvendelsen kunne bli gebyrbelagt, ville de avstått av økonomiske hensyn. De mente at forskjellen i reglene for mudring fra henholdsvis land og skip var relevant informasjon for dem for å slippe gebyr på 4800,- kr. Både i telefonsamtalen med den 11. august 2014 og i brev datert 20. august 2014 kunne Fylkesmannen med letthet opplyst klagerne om denne forskjellen. På grunn av manglende informasjon og tiltakets «beskjedne dimensjoner» mente de det var rimelig at hele gebyret ble refundert dem. De anførte blant annet at fylkesmannen burde informert dem på forhånd om at mudring fra skip «per definisjon er forbudt», og at henvendelsen deres ville utløse et gebyr. De ville da valgt å gjennomføre tiltaket fra land.

Fylkesmannen opprettholdt gebyrleggingen og skrev blant annet:

«Tiltaket er per definisjon forbudt da mudringen er planlagt å gjennomføres fra båt. Det tas ikke

hensyn til tiltakets størrelse. Miljøvernavdelingen har eget søknadsskjema og tilhørende informasjon til søker. Skjemaet med veiledning er publisert på fylkesmannens nettsider. Vi ser i ettertid at det kun bør godtas søknader levert på dette skjemaet. Her står det tydelig at saksbehandlingen er gebyrbelagt. Vi kan ut fra saksdokumentene ikke se at tiltakshaver har kommet med en forespørsel om veiledning. Det er da opp til Fylkesmannen selv å vurdere behovet for veiledning. Det fremkommer av tiltakshavers søknad og annen korrespondanse i saken, at tiltakshaver er i meget god stand til å ivareta sine interesser. Dette tilsier mindre omfattende veiledningsplikt for Fylkesmannen.»

Ellen og Knut mente at fylkesmannen burde informert dem om at det fantes en veileder om mudring. I svarbrev til fylkesmannen skrev Knut:

«Jeg takker for komplementet, men opplyser at jeg er langt over 80 år og har dessverre ingen juridisk utdanning. Fylkesmannen kan derfor ikke holde veilederen skjult for meg med den begrunnelse at jeg er så geni-erklært og faglig kompetent innen forvaltningsrett og forurensningsforskrifter m.v. at jeg ikke har verken behov for eller krav på den veiledning for offentligheten som er utarbeidet av forvaltningsorganet som ledd i veiledningsplikt. Vi bruker ikke internett.»

JU-200, spørsmål 2

Spørsmål 2: Er gebyrvedtaket ugyldig?

Skriv ditt svar her...

Denne oppgaven inneholder en PDF. Se neste side.

Ellen og Knut Hansen eier en fritidseiendom i Lillevik som bl.a. består av en hytte og en brygge. I sjøen utenfor brygga er det svært grunt slik at det er vanskelig å komme til med båt. De ønsket derfor å mudre utenfor brygga for å gjøre stedet lettere tilgjengelig fra sjøveien. Mudringen må evt. skje ved deres brygge, nær grensen til naboeiendommen i vest. Naboeiendommen i vest eies av Tore Olsen. Tore er samboer med Kari Storvik.

Det har i mange år vært konflikter mellom Ellen og Knut og eier av naboeiendommen i vest. Konflikten har dreid seg om Ellen og Knuts bruk av fritidseiendom og spesielt brygga.

Det er Fylkesmannen som behandler søknad om mudring. Reglene for mudring fra henholdsvis land og skip er regulert av ulike regelsett. Dette innebærer at mudring fra skip alltid krever tillatelse og dermed gebyr, mens det ved mudring fra land blir gjort en konkret vurdering av om søknad er nødvendig og om gebyr skal legges.

Ellen og Knut sendte 11. august 2014 «Søknad om mudring i regulert småbåthavn ...» til Fylkesmannen i Vest-Agder. Det ble vist til telefonsamtale med en saksbehandler hos fylkesmannen samme dag og redegjort for behovet for mudring. Avslutningsvis fremgikk: «Vi søker herved om Fylkesmannens tillatelse til å utføre påkrevet mudring.» Ellen og Knut mottok et brev fra fylkesmannen 20. august 2014 der de ble bedt om å angi hvor stor masse som skulle mudres, hvor den skulle deponeres og på hvilken måte mudringen skulle foregå – «fra land eller fartøy på sjøen».

Ellen og Knut besvarte fylkesmannens brev ved å angi omfanget av tiltaket, hvor massene skulle deponeres, samt at mudringen skulle foregå fra «dertil egnet spesialfartøy».

Ellen og Knut mottok deretter «informasjon om innkreving av gebyr» fra fylkesmannen. Av brevet fremgikk at behandling av søknader om tillatelse etter forurensningsloven var gebyrbelagt og at tiltaket var plassert under gebyrsats 3, jf. forurensningsforskriften 1. juni 2004 nr. 931 § 39-3, jf. § 39-5. Gebyret ble dermed kr 4 800.

Ellen og Knut klaget til fylkesmannen på «manglende underretning ... om gebyrplikt». De fremholdt at deres brev bare var ment for å «undersøke om det krevdes spesiell tillatelse for slik mudring», og at dersom de hadde fått opplyst at henvendelsen kunne bli gebyrbelagt, ville de avstått av økonomiske hensyn. De mente at forskjellen i reglene for mudring fra henholdsvis land og skip var relevant informasjon for dem for å slippe gebyr på 4800,- kr. Både i telefonsamtalen med den 11. august 2014 og i brev datert 20. august 2014 kunne Fylkesmannen med letthet opplyst klagerne om denne forskjellen. På grunn av manglende informasjon og tiltakets «beskjedne dimensjoner» mente de det var rimelig at hele gebyret ble refundert dem. De anførte blant annet at fylkesmannen burde informert dem på forhånd om at mudring fra skip «per definisjon er forbudt», og at henvendelsen deres ville utløse et gebyr. De ville da valgt å gjennomføre tiltaket fra land.

Fylkesmannen opprettholdt gebyrleggelsen og skrev blant annet:

«Tiltaket er per definisjon forbudt da mudringen er planlagt å gjennomføres fra båt. Det tas ikke

hensyn til tiltakets størrelse. Miljøvernavdelingen har eget søknadsskjema og tilhørende informasjon til søker. Skjemaet med veiledning er publisert på fylkesmannens nettsider. Vi ser i ettertid at det kun bør godtas søknader levert på dette skjemaet. Her står det tydelig at saksbehandlingen er gebyrbelagt. Vi kan ut fra saksdokumentene ikke se at tiltakshaver har kommet med en forespørsel om veiledning. Det er da opp til Fylkesmannen selv å vurdere behovet for veiledning. Det fremkommer av tiltakshavers søknad og annen korrespondanse i saken, at tiltakshaver er i meget god stand til å ivareta sine interesser. Dette tilsier mindre omfattende veiledningsplikt for Fylkesmannen.»

Ellen og Knut mente at fylkesmannen burde informert dem om at det fantes en veileder om mudring. I svarbrev til fylkesmannen skrev Knut:

«Jeg takker for komplementet, men opplyser at jeg er langt over 80 år og har dessverre ingen juridisk utdannelse. Fylkesmannen kan derfor ikke holde veilederen skjult for meg med den begrunnelse at jeg er så geni-erklært og faglig kompetent innen forvaltningsrett og forurensningsforskrifter m.v. at jeg ikke har verken behov for eller krav på den veiledning for offentligheten som er utarbeidet av forvaltningsorganet som ledd i veiledningsplikt. Vi bruker ikke internett. »

JU-200, spørsmål 3

Tore protesterte på mudringen idet de viste til at mudringen ville medføre økt bruk av bryggen, noe som ville være til ulempe for bruk av sin fritidseiendom.

Fylkesmannen ga mudringstillatelse 1. september 2014, og underretning om vedtaket ble sendt til Ellen og Knut Hansen og Tore Olsen samme dag. Tore påklaget avgjørelsen 30. september 2014. Han beklaget at brevet var blitt liggende i postkassen idet han hadde vært på fire ukers høstferie i USA. Han anførte at mudringstiltaket skal foretas på grensen til hans eiendom slik at det også kan medføre mudring på hans eiendoms sjøbunn. Når mudringen skal lette tilkomsten til bryggen fra sjøveien for Ellen og Knut Hansen, vil det kunne medføre økt bruk av bryggen. Han mente at - sett i lys av den mangeårige konflikten mellom naboene - vil mudringstiltaket innebærer en belastning for ham.

Spørsmål 3: Er vilkårene for å klage oppfylt for Tore Olsen?

Skriv ditt svar her...

JU-200, spørsmål 4

Kari Storvik er ekspert på forurensingsloven med forskrifter og fikk i oppgave behandle klagen og evt. forberede den for klageinstansen som er Klima- og forurensningsdirektoratet. Ellen og Knut anførte at Kari var inhabil til å behandle klagen, ettersom hun er samboer med eieren av nabotomten, Tore Olsen.

Spørsmål 4: Var Kari Storvik inhabil til å forberede klagesaken for klageinstansen?

Skriv ditt svar her...

JU-200, spørsmål 5

Astrid Nilsen jobber som journalist i VG. Hun ble kjent med saken og ønsket å lage et oppslag om nabokonflikter i ulike deler av landet. Hun henvendte seg til fylkesmannen og ba om innsyn i saken.

Spørsmål 5: Har Astrid Nilsen krav på innsyn i saken?

Skriv ditt svar her...